

Rebecka Bohlin

Att "coachas" till nobben

DEN SENASTE VECKAN har jag läst flera hundra jobbsökningar, apropå att Arbetaren söker fyra nya vikarier. Påfallande många inleder sin ansökan med rubriken: "Karriärmål:", följt av några hurtfriska rader. Jag antar att flera av dem gått samma jobbsökarkurs.

Samtidigt som det alltid är roligt att kunna nyanställa ger det mig en sorgsen känsla att gå igenom ansökningarna. För jag möter i dessa brev oändligt många människor med gedigen utbildning, erfarenhet och engagemang som – oavsett vilken "coaching" de fått – kommer att få nobben. Arbetslösheten är hög. Jobben räcker inte till alla.

EFTERSOM EKONOMIN stört dyker och arbetslösheten väntas växa så mycket som till 12 procent om bara två år, finns ett paket med arbetsmarknadsåtgärder, för tio miljarder kronor, i den vårbudget regeringen presenterade förra veckan. Tio miljarder är mycket pengar. Men vad räcker de till? I och med att de ökade kostnaderna för a-kassa äter upp större delen av paketet (6,6 miljarder) blir det inte särskilt mycket över till annat.

2,4 miljarder kommer att gå till att placera ytterligare 26 000 människor i den så kallade jobb- och utvecklingsgarantin, som innebär bland annat praktik eller utbildning och jobbsökarhjälp. Men med tanke på att bara knappt 17 miljoner kronor går till nya vuxenutbildningsplatser, är risken uppenbar att det innebär att väldigt många människor "coachas" till att konkurrera om samma jobb. Och få nobben.

Oppositionen hävdar att endast fyra procent av dem som omfattas av garantin faktiskt får utbildning.

När finansministern intervjuas i *Dagens Nyheter* försvarar han aktiveringsåtgärder och hävdar att det inte finns någon "mirakelkur" mot ett så svårt läge på arbetsmarknaden som detta.

MEN BORG HAR FEL. För ett annat alternativ är att faktiskt stimulera ekonomin genom att satsa på riktiga jobb. Den ekonomiska krisen flankeras ju av akuta klimat- och energikriser som kräver en snabb omställning av allt från transportsektor till industriproduktion och bostäder. Här finns enorma möjligheter för en offensiv stat att kombinera byggandet av en hållbar framtid med satsningar på de utbildningsinsatser som detta kräver och anslå pengar till statligt finansierad infrastrukturomställning som bromsar arbetslösheten och med den de minskande skatteintäkterna.

Finansministerns upprepade tal om en jobb- och utvecklingsgaranti för att rusta människor för jobb som "kommer" så småningom innebär en övertro på att marknaden kan läka dessa sår. Det kan den inte.

HITTILLS HAR VARSELVÅGEN slagit hårdast mot den mansdominerade industrin. Men näst på tur står kvinnorna i kommuner och landsting. De sju miljarder som anslås till dem för nästa år är en spottstyver som inte kommer att räcka till att rädda särskilt många vårdjobb. Regeringens egna prognoser pekar på att socialbidragskostnaderna kommer att öka med fem miljarder kronor till 2012 vilket betyder att vårbudgeten inte räcker till så mycket mer.

Minns att socialbidragskostnaderna inte bara ökar på grund av den ekonomiska krisen, utan också på grund av regeringens egen klasspolitik som försvagat de svagaste genom sänkta ersättningsnivåer och hårda tidsbegränsningar för sjuka och arbetslösa, vilket hänvisar dem till socialbidrag.

